

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும், பாவமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

சகும் புக்தகம்.] யாழ்ப்பாணம்,

தூசிஆகம் (ஸ்ர) ஐப்பசி மீ 1906 ன்.

வியழக்கீழமை. [சங்கீதம், உத.

உ த ய த ர அ கை .

தூசிஆகம் (ஸ்ர) ஐப்பசி மீ 1906 ன்.

FOR SALE.

இயேசுகாநாயி திருச்சத்தகம்.

A POEM ON JESUS CHRIST.

ரோண்டாம்பதிப்பில் வந்திருக்கும் இப்புத்தகநி சிபிதை பாடசாலைகள், துர்ப்புகள், இனனுகள், வாலிபர், ஆடவர, ஆண்கள், பெண்கள் என்பவார்க்கும் உபயோகமானது முன் பிரத்யொன்று சதம் கல் டாக விலம்பப்பட்டது. இப்பொது கடுநாக வாங்கலாம். தபாற்செவவு சதம் உபத்தப்பிதியெழுப்பார்க்கு ஒன்று இயமாக்க கோடுக்கப்படும்.

யாழ்ப்பாணம்.

நேத்தசம்பாக வரி.—The Paddy tythe.—சீவாட்க்காக்க கோழப்புத்திசைகள் யாமு இவ்விலக்கு யேதேத தாரணையுத்தருக்கித்தும் க்கொனாமிரய வரைந்து, பெசியும், இதுபோலயதோர் அரியாயவலி யிற்றென்பல் ஏறக்குறைய ஏகோபித்து கின்றன. ஐரோப்பிய அமைக்க தேசகாரிற் கணப்பிப்பி பர்கீற்ர போசனத்திற்ர திணையவல்லது வரில்தித்து அரிணையவால் நமமாசினர் செய்கை அடத்தென்றார். ஆகவே அதவமற்றுள் நீருலும்பிசியககல் நீதமென்றார். மொத்தம் பத்திரிபத்து சில கணக்குகாரும் லிசீவையாகக், வேறுசிகர்கீற்ர மருங்குவலைய விராசிப்பித்தித்த தானியவரியைப் பறக்கடிக்கும்கால் ஈன்றால் நெல்விருத்திவரியையையும் உட்கடன்துள்ளுமேத சரியென்றார். தி தானியவரியை முறையித்தள்ளிவட்டது வீத்ததைதக்குறைத்தல்வல்ல நீதமென்றார். முத்தினை ஏற்பாட்டுக்காரர் இடவலரியாய் போசனவரியையப் போக்கி, அதற்குப் பிரதியாம் நிலவரி, தன்னைய, பணயாத்ப மவரியக்கள போட்டுத்தல் தக்கதென்றார். இவ்வாறான பவதலைப்பட்ட ஆட்சேபக்களையும் அவரால் முடிபுரைக்களும் கவனஞ்செலுத்தப்பததரவாலியாய்க் கோட்டுன்னது எம்பத்தாய்வாலியம் எம் வாய்மொழியையும் தெரியச்செய்ய சினைக்கின்றேன். தானாட்சியாகுக்கு வரி கோட்பெத்து அரியாய்பெற்ற கோட்டுபொதுவாகொருவாயித்துக்கவோமட்டார். காற்புக்காரர் எப்பொதுகூதம் சம்பந்தத்துக்குப் பத்திரிகோ. எம்மையாள்க்காவலரி வகங்காவலரே. காக்குக்கு வேழிலையிட்டுட்டது. ஆர்ர்க்குக் காணேர். என்னும் மாதம்வந்ததென்றதை இக்கணமர் மறுக்கார்.

மேலும் அரிச்சந்த வரியல்வது பாசம் அல்லு கட்டமையிற்ப்பது நேற்றின்று ஆர்ப்பம்பெற்ற ஒரு வழகமசைறும், அதுபெருந்தாட்டம் கடைபெற்றுவந்த ஏர்ட்டையையாக கட்டும்.

சுத்யந்தவநுதவலும் செல்லுக்கு அரிச்சந்திரன் என்று முறமொழிக்கு இலக்கணவல்லுமாய் திரிசுகுகாராதான் பத்திரன் ஆறினவான் து கட்டமவார்க்காவதான். "ஐரிவெல்தி சட்டமகொனரும் அரிச்சந்திரன் ஏனகணவன்" என்றார் அவன்பரி சந்திரமதியிட்ட சாட்சி. தமிழரசர்க்கள் சிங்கன அரிசர்க்கள் தம்மாலாண்கல் கவல்செய்யப்பட்ட பிரைசசாரிவல் கட்டமவார்க்கவல்லவமென மறுப்பாரமுள்ளவ. ஆகவே நம்முறி லிற்ரு தட்கீற்றிகு. கட்டமமயைத் தட்டிவல்லவென்றென்றதைக் கட்டமையாம் ஈர்க்கொனோம்.

ஆற்ற ததசசக்டு சத்தகாடல் வேண்டுமென்பல் பால இயாக்க லித்திதிக் ஏகத்திசை கருமாதிரியாய் துருச்ச்செய்தல் நீதமாகாத. கோழிவுகண்ட தெவிலவே இவசமாமொழிவர்பெருகில் பிசன்தெறுவர் பாக்க்குப்போலின், தற்பொழிற்று சிங்கதையுயிருக்கி, எத்தவந்தம் பாதத்தககும் இசசவாண். சாட்டுமணயிற்ருக் குசைறுமைகல் வனதற்றுமுது சம்பாதிதது ஒருபொருளாகிற் கோட்டபடி பாசம்பொருபட்டான். ஆற்றுப்பாய்ச்சல் குளப்பாய்ச்சலாற் பிரபாசையிகறி வினைவுபெருத்தகொள்ளும் கத்திராய், வகன்பாய்தியிட்டக்கண்காரர் பத்திரவெள்ளவல் ஐத்திரவசென்று கொடுக்கலாம். அவர்பொலாது யாழ்ப்பாணக் கம்மக்காரோ ஞநதராமுள்ள சின்றுறும் இறைத்ததம் உதாரணைப்பி உள்ளி வளவிலப்பவாறில் அவர்க்குப் பாகவேக்குரையவேண்டும்.

இன்னும் யாழ்க்கவணிககோண்டிப் பாவதான பின்னும் ஒரு கருத்துண்டு. தானிய வரியை நீக்குச்சி என்று அரிசனரி நிலவரியிலிருக்குவர். தென்னக்சதம், மரவுக்கும், பரவவுக்குக் கோடுக

களென்பர். அப்படிவரட்டுண்டுசுத்தல், சட்டிகுச்சிசுறதென்று குண்டு கருப்பிற் குதித்தல் போலவும், பெருவேளைகளுக்கு வட்டவர்கள் என்றத்தடுவேமென்று எப்பந்தம்ண்ணின புத்தகங்கள் தமக்காக மனுப்பேசுப்பென புத்தப்பேய்ச்சாமுத்தியக்குறைவால் எள்ளல், எண்ணெய்க்கோடுக்க எப்பந்தம்பண்ணியது போலவாயும். ஆகையாற் போசனவரி வருவற்ற ஏற்பாடையினும் அவதலிலக்க நினனாது நிலவரியை வாங்கிக்கொள்வதிலும் தசமாகத்த தெபத்திரொல் மத்திலம் இளக்கீத்தற்படி அசாட்சியார்க்கெக் கார் புண்ணியமாகும். தசமபாததை லிலக்கி நிலவரிவாக்கீத் தருவதிலும் இந்நபடியிலிருக்கச்செய்தல் அல்லது நிற்கியிரைத்ததைத் துறர்பித்தபேர் நல்ஐப்பசிக் கட்டமையாய்ருப்பதாக.

வருடாநதச் சபைக்கட்டும்.— Annual Convocation.—அமரிக்கவ்விஷன்புத்திப் பதினாந்து சபைக்களுக்கும் பொதுவான இக்கட்டும் இன்றைத்தினம் தெல்லிபுமையிற்ரு கூடுகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் புனகலித்தி.— Railway to Jinnia.—கொழும்பிலேகடிய பெருந்துறையில் சிறியசிக்கப்பட்ட காரியகாரர் உறக்கத்திலுந்து கத்திலுமிக்கந்தலினார் காதிரிக்கெட்டும் ஒரு மனுப்பத்திற்குசெய்த தேசாநதிற்கு அனுப்பினார். புனகலிவேண்டுகோள் பார்த்தபுகாரர் சிலர் அக்கன்றதிலில் ஒரக்கலிவேண்டுகோள் பார்த்தார். எப்படியிருந்தாலும் வந்தாரிசுகாரர்கள் சம்பலர் ஐவர். சிறப்புமார் ஈள்வார், ஈகாரிசுகாரச் சம்பலர் ஐவர், இவைபலிட்டு, அதற்க்கார்தமார் பிறத்தர்மாதிய காரியகாரர் பலர் கையெழுப்பியிருக்கிறார்.

கோதாரி.—Ciniera.—அமரிசெய்யாதபொது கட்டுக்ககடை மின்னுகின்றது. கணபுரிநினும் பிரிக்கவல்லவல்லம். மற்றையுள்ளுகளிலு முன்பெருவதும் இன்றுவேதமர் யிருக்கின்றது. விக்கனலிசுக்கீக் கசீபதியாய் டுட்குத்திச்சுக்ளும். வீட்டுக்காரரும் விழிப்புக் கள்களும் விழிப்புசென்றுபோல நோயும் விழிப்பு வைத்தியரும் விழிப்புதற்கும்.

மழை.—Rain.—கன்னடாசம் என்னும் அடிப்பேர் தாக்கிய மட்டாச்சியாசுத் துயிலும் பட்டமும்பாய் பயிர்க்கிள்ள உயிர்ப்பிடித்தவைக்க ஐப்பசியையும் ஆரம்பிக்கிறது. வானையொலிவல்லவ, அதன் பெரிச்சுட்டின் வெள்ளத்துக்கும் நட்டிக்கையுண்டு. இதுவாய்க்கில் வேளாண்மை நபக்குன்றை நம்பியிக்கைக்குக் குறைவிலல்வல.

அம்மை.—Smallpox.—கரிபுரம் முசலான பவல்க்குகளிலும் இதுவுமலவகிற்று தனகாலமருத்தம் இங்கேபாம்புபுவந்தது நான்கம். ஆனால் இனித்தான் கோய்க்காலம்.

திருப்பிலவந்தார்.—Arrivals—மென். சிறிற்றம்ஸ்பின்வன். Mr. J. I. Christmas. செலத்தாரமேனனனர்க்குத் சீருப்பின இவர் சுற்றியுத்திற்ரு நாய்வியுசாட்டுக்குமுது மறுபடியுத் திருப்பித்தார். மென். சான்ஸ் போகலம். Mr. C. Joshua, கன்டிப்பத்தர்மால் ஊர்க்குத்திரப்பின இவர் இன்னும் மீத்திரம்மத்தியிலுவாவுகிறார்.

மெல். பிறத்தர் விலவல்வல்வல். Mr. Pr. Visvalingam. அறாராசபுத்தைத் கிருத்திய ல்தானமாய்க்கொண்ட இவரோர் வழக்கின்போற் துக்கு வேளாண்மைசெய்து இப்போதிவ்விலம் வகச்சீருக்கிசுக. சாற்காலத்ததை இங்கேபேசுத்திரப்பாரும். மென். சிறுப்பு சனியலம். Mr. Shroff Supriah. கோழிப்பு மேக்ககற்றிலவ்வுக்குச் சீருப்பியிருத்த இவர் முன்றுவாராவதரால் ஊர்க்குத்திரப்பினர். தீப்பலித்திருநாளைவந்து மெல். மயிலுப்பின்னையின் தருமட்டத்தால் ஒருகருக்குவத்திமுான்க்கொடுபெருதே அவ்வந்த பாச்சோக்காமாயிருக்கலாம். கல்வ அனுபவசாலியம் விவரைமுடிவல்லாத வழக்கர் அமர்த்திவைத்துக்கொள்வாரெல்வல்வத்ருக நயமாறும்.

பாம்புபுகிடும்.—Snake bite.—மாண்பீராய் நரிப்பத்தியில் ஒரு சாளப்பையன் பாம்புகடியாலிற்றதான். பரித்தப்பக்கையிலே ஏதொகடித்ததுமெலிலே ஊருகின்றதென்று அவன் சொல்லத்தாய் வெளிக்கிச்சககோண்டவே, வீட்டார் பாம்பையடித்துக்கொண்டு பையனனை பரித்தர்யர்விட்டிருந்தான். கொண்டுபோய்முயிற்ற யிரணன்பற்றித்தது. ஏச்சரிக்கை!

முத்திரைலிற்றுக்குச் சின்னையா.—Stamp-Veuder—யாழ்ப்பாணத்தில முத்திரைலிற்றுவ

செய்த மென். சின்னையாவை இரட்டைநோய்க்கள் சயக்கொண்டன. அநாமமணமடைந்தனர்.

பயிர்ச்சிறப்பு.—Paddy Crops—கண்ணுத்துக் காதூட்டுமடியபடி சோனலும் நெய்ப்பயிர் சிறப்பியிருக்கிறது. மற்றபடிவுக்களையொல்பிட்டபட்டெய்ய்படி அக்கமாகாத இடகட்டிசைசொற்பமகையயினு மிற்றுகின்ற பயிர்சேதமாகாத சாக்சிசெய்தது கணக்கொள்கும் செய்தே மென். பின்னையே நன்மழையாமாகில் மோணமை தம்புவடைவதாய்.

மென். க. வெற்றிவேலுப்பின்னார்.—The late Mr. C. Veetilaluppi—காலஞ்செய்த இவ்விலம் மாரிமுதது உடையாரின் சகோதரியை மென்றுசிய வேற்றிவேலுப்பின்னையின் மணம் அச்சரித்தமானது. நெக்கால் ஒவசீயர் உத்தியோகத்திலிருந்து இணைபுறி உபகாரச்சரிபாம் மாசம் கூறுபாவுக்கு உத்தரவுமீபெற்ற இன்றே நானையொலெய்வும் மணத்திருவாயிற் சீட்டமும் தன் நேசுவலையிசுச் சந்திக்குத் காதவாய்ப் பிரயாணப்பட்டிருக்க கோடிக்கமரில் வந்தவுடனும், தெயிலும் உவாரிசுக்கடிப்பெலோக பிரயாணம்பண்ணியது பரிதாபம்! பரிதாபமே! வயசு டுடுகவைபலிலிருக்க. இத்தியால்வே டெப்பியுற்றி கல்வகட்டலாய் (மந்தாச்சித்தார்) குக்கம். ம. ந. கு முருகசேசினமக்கு இவர் மைத்தினார்.

அருளுசைவம்.—Registrar-General.—"இரிச்சினிற்ரு செசால்" ஆசிய அருணாசலக திரை சிங்காட்க்குள்குளின் இவ்விலம்வந்த தமது உத்திரசேபகத்தக்குரிய உடமைகணப்பார்த்திப்பொவாருகின்ற கேள்வியுற்றோர். இவர் இவ்வததிடோட்டப்பொருட்பெய் போப்புக்கொண்டபின் நடந்திருக்கும் சேற்றர்கள் பலவே.

வித்தியாகிர்த்தர்.—Mr. Green.—இவற்றுத்தமய யாழ்ப்பாணத்திப் பாடசாலைக்களத் தரிசெய்துகேய்தம்பெருகுடி இக்கணங்காலத்தாரவகின்றனர்.

இ ல ன கை .

சட்டநிருபணச்சபை.— Legislative Council.—மறுபடியுக்கடி அசைவிலவுகள்ள சேய்ச்சுக்கபட்டன. சட்டக்கருத்தும் பல வாய்க்கப்பட்டன.

தேசாதிபதி சம்பளம்.—The Government Salary.—எங்கள் தேசாதிபதிசுள்குது வருடாந்தர்க்கிடைக்கு சம்பளம் ரூபாய் 10,000 ரூபாய். இதை 60,000 ரூபாய்க்க வேண்டுமென்று காரியகாரர் தீர்மானம். உறுதிப்படவில்லையென்று பத்திரிக்களிற் சிலர் வினாவியுற்று, குறைக்கப்படுசனும் சர் ஆதர்கோடனில் இது பல்யாத, இனிவருவர் கருடன்தான் நோடக்குவார். எந்தமடிக்கின்றது நேரியாத.

புறயுத்தேசாதிபதி.—Sir William Gregory. மாகாடியில் இலங்கைத்துவத் தரிசித்துப்பொவாருவர். இவர்க்கு இலங்கையிலவே தட்டிக்கள்ளு, யோசனைச்சபை.—The Durbar.—மாகாண்மன்வரை ரொக்கப்பினும் தேசாதிபதியுக்கு நீத தசபுக்குச்சுக்கம் பிறகிட்டலாம் இராசதானி லில் கடைபெற்றது. கவமாகான கவமன்தவரன் எம்மன்வார் தலைவநென்றையே ஐயுத்தோர்.

மேக்ககற்றிலவ்வுக்குச் சீருபயப்பிசட்டியும்.—C. M. vs. Sadiappa Chetty.—இவ்விதப்பதிபின்க்கும் இடைக்கடந்த முத்தியமறுக்கீசீப்புடி இன்னும் பிறவாறுக்குக்க, மறுபடியும் காலவேனுக்குக்க தோடக்கின முன்தேற்றிற்ரு தோடக்கின கோட்டுவெறுக்குக்க பின்னும்பவளர், அவ்வொரு வாட்சுபுறியிலும் இடப்பெருக்குக் கையெழுப்புகள் நம்மதலைவேன்றத்து செட்டோயாய்ப்பு. எப்பெருபார்க்கினும் லீக்கவிலக்குமெயால் எப்பெருபார்க்கினும் றுதனையுக்குத்தான்.

பாரியூரத்தினம்.—Mitar Alexandrite. மாத்ராலிலே ஒரு சோனகும் வைசயிற்றுக்கும் டொக்கினமொன்று ஆறிற்றுக்கலினை! நாலவிலக்க முபாலிலை பாணிக்கீழிருக்கள். இரண்டறையிலிடும் ரூபாலிலைகேட்டுப்போட்டார்கள்! இம்முஷனுக்கும் முன்னும் பவ ரத்தினக்களச்சிட்டமும் சண்டையப்படுட்டியார்.—Sadiappa Chetty.—இவருக்கு வேரோதமாய்க் கீழ்க்கோட்டுத்திரிவையைச் சுப்பிரிங்கோட்டாரும் பெரும்பித்தனருசென்று பிக்கவந்த சமாசாரம் கோகின்றது, ஏசுச்

OUR TAXES.

There is more than the usual interest in this subject at the present time owing to discussion of the grain tax. A question was brought up in the British Parliament with reference to the reported death by starvation of over a thousand villagers in Ceylon in consequence of being evicted from their ancestral lands, which were sold for taxes. The Government has inquired into the matter, and the report is just at hand. From this it appears that previous sensational report was highly colored, and that the reality was not as bad as seemed. The said villagers were in the Central Province and had been dependent on coffee cultivation, and when that failed they were reduced to great poverty. Many of the lands which were sold for taxes had not been cultivated for some time. Many of the deaths were due to other causes. But with all due allowance for these explanations it is still evident that there was undue severity in enforcing the tax. In some way there could and should have been some allowance made for the poverty of the villagers. This has brought up the question of the wisdom of the grain tax, and even of its rightfulness. A righteous government has the right to get from its subjects the income needful for its support. But this income must be secured in such ways as shall be least burdensome to the people and shall make the burden equally shared by all classes in proportion to their ability and the advantage they receive from the government. The adjustment of this is always a difficult matter. In the United States a large part of the income, which is twice as much as is really needed, is received by duties on imports. This from tax is paid by a people most readily because they pay it without knowing it. But this has its effects on the production in various ways about which there is much dispute. And the general community of Ceylon does not yet import largely enough to make such a tax other than a burden. The income from railways does not seem a legitimate form of tax, but if it is omitted, something must take its place. The monopoly on salt seems oppressive because it hinders the normal use of an article which is very necessary to the good health of the people. The tax on arrack and toddy is quite legitimate, but the method of its enforcement by renting, is objectionable because it tends to increase the use of those articles, whereas the law ought to tend to repress them as injurious to the community. This we hope to notice more in detail at another time. Of the grain tax there are two methods of collecting, the tithe and commutation. The former if justly collected is the easiest for the ordinary farmer. He rarely has cash in hand he is accustomed to pay his workmen in kind, the barber, washerman etc. get their year's pay in the paddy field. But the serious objection to the tithe was that the renter often extorted much more than his rightful share. The Jaffnese are probably better satisfied with the present commutation than any other method that could be devised. Any sentimental objection that it is a tax on food is of itself of no weight. There is nothing else that all equally need so much as food, and since it is secured under the protection of a good government it is right that it should pay its share, and this applies the tax to all. If the whole tax were on the grain then it would be oppressive on the poor, because they would have to pay nearly as much as the rich, and not proportionately to their advantages. We would suggest that the burdensomeness of the grain tax be relieved by allowing the revenue officers to remit or reduce it wherever it could be shown that it was more than the land owner was fairly able to pay and to make up the loss to the revenue by this put on a tax on all tobacco raised. Ger-

many has a large revenue from this source. This substance is not a necessity, to say the best it is only a luxury, and it has ever been a maxim with political economists that a considerable share of taxes should be levied on luxuries. The Jaffnese say that it is the only thing which brings them cash in hand. But cash in hand is not always a blessing. There are many other crops which would bring as much profit if a market could be found as readily. Tobacco has the advantage that it can be kept indefinitely. But with the increased facilities for communication markets will be opened up for all the varied produce of tropical gardens. We shall enlarge on this at another time.

TOBACCO.

In our last number we quoted an item on the effect of tobacco which we thought would counteract the effect of a partial statement given elsewhere, but it seems with some to have had a similar effect to that of the young man's temperance lecture on an old woman in his audience. He wished to illustrate the deadly effect of alcohol, and showed on the screen with his oxy-hydrogen microscope the active insects in stagnant water. Then pouring in a few drops of whiskey he showed that they were instantly killed, "ah!" said his auditor "I'll never drink any more water without putting in a little whiskey." There is no doubt that the pyridine of tobacco will destroy bacteria in some cases, but we have the testimony of eminent physicians that tobacco users are liable to infectious diseases, and when they get them are more liable to succumb. One physician reports hundreds of cases. That it reduces the vitality is seen by the following. In the expedition of Lieut. Greely to the north of the nineteen men who were left behind one were smokers and he was the last to die. The seven survivors were non-smokers though one of them was a chewer. The seven were all temperate in eating and drinking, which may have also had an influence. Dr. Alcott says, "I have never known a dozen tobacco-users—my acquaintance has extended to thousands—whose digestive organs, were not in the end more or less impaired by it." Solly, surgeon of St. Thomas' Hospital, London says, "I know of no single vice which does so much harm as smoking. It soothes the excited nervous system at the time to render it more unable and more feeble ultimately." Dr. Pidduck said in *The Lancet*, that in no instance is the sin of the father more strikingly visited upon his children than the sin of tobacco-smoking. The enervation, the hyponchondriasis, the hysteria, the insanity, the dwarfish deformities, the consumption, the suffering lives and early deaths of the children of inveterate smokers, bear ample testimony to the feebleness and unsoundness of the constitution transmitted by this pernicious habit." We have many examples to prove this. A leading physician says, "I have never known a habitual tobacco user whose children, born after he had long used it, did not have deranged nervous systems and sometimes evidently weak minds." That the effects have not been noticed more among us may be because our eyes have not been opened to see them. Moreover, the comparatively out-door life of the Tamils prevents the evil effects in part, but only in part. The above is but a small portion of the indictment against this "vicious though delightful habit" as Dr. Heitzman calls it.

VIDHANS.

The rule of not paying for the service of these invested with authority frequently leads to extortion and bribery. In the case of peace officers, in particular, who are to a certain degree, invested with power over the person and property of the people, free labor seems to mean an investment with a tacit right to recover

something by means fair or foul, from persons with whom they come in contact. Such a policy is in full swing among native headmen in general and the Vidhans, in particular whose sources of lawful income are not abundant have recourse to illegal means, whereby they molest and maltreat the needy with impunity. A few pence for Vidhans, rupees for Odhars and sovereigns for Maniagars, act like magic to secure their services, in whatever matter interference is required. These native headmen are the judges of the country, charged with proportionate jurisdiction. It is mainly upon them that the peace of the country, the safety of property and the health and morality of the people depend. There are thousands of ignorant villagers who are terrified by the very idea of court and jail, and a large majority of the others are too poverty stricken to stand the charges of legal machinery and the long and tedious process of litigation. Such men and their property are in many cases left to the mercy of these local judges. It is therefore necessary that justice uncorrupted by money or man should be meted out to them and to other humble subjects. We are not writing chiefly to show up the corruption and injustice which are hardly suppressible under the circumstances, but to show to the Government the necessity of fixing a certain rate of salaries for the now unpaid headmen, payable from the coffers of the Government—a fee sufficient to keep up their dignity without their putting their hands into the pockets of others. Money is power. But the Vidhans are in most cases without much property, and they run out, not as peace makers, but as strengtheners of strife and dispute, for their personal gain, because they are getting in a court of justice. It is therefore essential for the sake of justice and for the sake of honesty that the claim of unpaid headmen should be made to be heard in the proper quarter. Com.

JAFFNA RAILWAY.

The Memorial addressed to the Governor by the Committee appointed at the public meeting held recently in Colombo has been published. It makes a very effective showing, and gives good argument for the belief that the railway will pay from the start. Probably something can be said on the other side but at any rate it is sure to pay before long and the other arguments are very weighty. One fact which they urge is the unanimity of public opinion as to the importance of undertaking the work at once, must have weight with the Government. The "vox populi" is not always the "vox Dei," but it is always wise to give attention to the unanimous opinion of a people. They say, "All the editors of the daily newspapers, all the unofficial members of the Legislative Council, and all other thinkers of any note outside the service of the Government, however different may be their way of thinking on other subjects, are agreed that the Western and Central Provinces should be linked without delay to the North, and that the railway in question would prove to be very paying. Some of the oldest colonists of the island have said of the public meeting, at which your memorialists were appointed a committee, that it was "one of the most emphatic expressions of public opinion that they had yet witnessed in Ceylon." We do not see how there can be any other result to this request than speedy order to commence the survey from Polgahawala to Jaffna.

CRUELTY TO ANIMALS. A case of some interest came on before G. E. Worthington Esq., as Police Magistrate, for investigation. A Police Sergeant charged the Kankesanurrai coach proprietor and his driver with having cruelly treated a horse contrary to the provision of the law made and provided in that behalf. On some technical objection taken by the Counsel who appeared for the accused, the case as against the owner was withdrawn by the complainant, and the other accused pleaded guilty to the charge and was fined Rs. 20. Cruel treatment of animals is a very common offence. The above punishment may serve as a warning to cruel cart drivers and reckless overdriving hackery owners. The latter class of drivers is becoming an intolerable nuisance. Com.